

det har kunnet konstateres, at udlændingeloven på visse områder ikke har indeholdt tilstrækkeligt effektive regler til i alle tilfælde at hindre misbrug.

Det er af afgørende betydning for regeringen, at myndighederne til enhver tid har det bedst mulige grundlag for at hindre misbrug af udlændingeloven. Denne holdning har ligget til grund for tidligere ændringer af udlændingeloven og kommer ligeledes til udtryk ved det foreliggende forslag om ændring af bl.a. udlændingeloven.

Dette gælder blandt andet på familiesammenførselsområdet, hvor der hidtil f.eks. ikke har været mulighed for at nægte opholdstilladelse i tilfælde af pro forma-ægteskaber. Det foreslås derfor, at der ikke skal kunne gives familiesammenførselstilladelse til ægtefæller eller samlevere i situationer, hvor der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med indgåelsen af ægteskab eller etableringen af samliv er at sikre den pågældende udlænding opholdstilladelse her i landet, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 8.

Som et andet eksempel kan nævnes de tilfælde, hvor familiesammenføring har været betinget af, at den herboende har kunnet godtgøre at være i stand til at forsørge den pågældende udlænding, og hvor den herboende efterfølgende ikke har kunnet godtgøre denne forsørgelsessevne. Det har hidtil ikke været muligt at skride ind over for sådanne tilfælde. Det foreslås derfor nu, at der løbende skal føres kontrol med, om den herboende person fortsat kan godtgøre sin forsørgelsessevne, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 4.

Spørgsmål 92:

Betyder den omstændighed, at personer, der er grebet på fersk gerning, kan udvises, at straffesagen sluttes, og bør dette ikke præciseres i retsplejeloven?

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Justitsministeriet, der har indhentet en udtalelse om spørgsmålet fra Rigsadvokaten.

Rigsadvokaten har bl.a. oplyst, at en beslutning om administrativ udvisning ifølge den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, bl.a. forudsætter, at udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelse af

straffelovens §§ 276-284 eller overtrædelse af toldlovens § 73 eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold. Ifølge § 25 a, stk. 1, nr. 2, kan der endvidere bl.a. træffes afgørelse om administrativ udvisning, hvis udlændingen over for politiet har erkendt ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer eller der i øvrigt foreligger en særlig bestrykt mistanke.

Den hidtidige praksis for administrative udvisninger er beskrevet i betænkning nr. 1326/1997 side 421 ff. Det fremgår i øvrigt af bemærkningerne til lovforslaget vedrørende § 25 a, at der i det væsentlige er tale om en præcisering af den hidtidige anvendelse af de gældende bestemmelser i udlændingeloven, der giver adgang til administrativ udvisning.

Det må antages, at hovedområdet for de administrative udvisninger som hidtil vil være lovovertrædelser, der kan afgøres med straf i form af bøde. I praksis sker dette typisk ved, at udlændingen udenretligt vedtager en bøde, jf. retsplejelovens § 931, eller ved, at der meddeles udlændingen en advarsel, således at tiltale fratages, jf. retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 1.

Rigsadvokaten har på denne baggrund udtalt, at han ikke finder, at der er behov for yderligere regler i retsplejeloven med henblik på tilfælde, hvor der sker administrativ udvisning.

Justitsministeriet har henholdt sig til Rigsadvokatens udtalelse.

Spørgsmål 94:

Med henblik på at forbedre mulighederne for at overskue, hvorledes lovforslaget vil fungere i praksis, bedes ministeren inden betænkningssafgivelsen oversende de administrative forskrifter, der følger af bemyndigelsen i lovforslagets nr. 10, lovens § 11, stk. 7.

Svar:

Den i lovforslagets § 1, nr. 10, foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 7, har følgende ordlyd:

»Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler for anvendelsen af § 11, stk. 5. Det i stk. 5, nr. 3, angivne beløb er fastsat i 1998-niveau og reguleres fra og med 1999 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.«

I § 11, stk. 5 og 6, er angivet de nærmere be-